

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Agata Chyczewska

przy udziale Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim C. D.

po rozpoznaniu w dniu 28.11.2017 r. sprawy **M. F.**, córki M. i Z., ur. (...) w K., PESEL (...)

skazanej prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 5 maja 2015 roku w sprawie II K 286/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 7 września 2016 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 26 maja 2015 roku w sprawie II K 232/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 2 września 2015 roku w sprawie II K 430/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 40 stawek dziennych po 10 zł grzywny; dn. 21.12.2015 r. wykonano karę grzywny;
4. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7 września 2015 roku w sprawie IX K 256/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie;
5. Sądu Rejonowego w B.- (...) z dnia 6 października 2015 roku w sprawie II K 597/15 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. na karę 30 stawek dziennych po 20 zł grzywny;
6. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 23 października 2015 roku w sprawie II K 600/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 50 stawek dziennych po 10 zł grzywny; dn. 12.10.2016 r. wykonano karę grzywny;
7. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 8 grudnia 2015 roku w sprawie II K 495/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;
8. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 15 lutego 2016 roku w sprawie II K 939/15 za dwa ciągi przestępstw z art. 286 § 1 k.k. na karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;
9. Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 15 stycznia 2016 roku w sprawie II K 691/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 100 stawek dziennych po 10 zł grzywny; dn. 11.10.2016 r. wykonano karę grzywny;

10. Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 26 lutego 2016 roku w sprawie VII K 615/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 200 stawek dziennych po 10 zł grzywny;
11. Sądu Rejonowego w Braniewie z dnia 17 lutego 2016 roku w sprawie II K 6/16 za czyn z art. 286 §3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
12. Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 23 kwietnia 2016 roku w sprawie II K 253/16 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. na karę 50 stawek dziennych po 10 zł grzywny;
13. Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 6 maja 2016 roku w sprawie III K 96/16 za czyn z art. 286 §1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
14. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 9 maja 2016 roku w sprawie II K 370/16 za czyn z art. 286 §1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
15. Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 20 maja 2016 roku w sprawie II K 1490/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 30 stawek dziennych po 10 zł grzywny;
16. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 2 czerwca 2016 roku w sprawie II K 256/16 za czyn z art. 286 §1 i 3 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
17. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2016 roku w sprawie II K 359/16 za czyn z art. 286 §1 i 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
18. Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 8 lipca 2016 roku w sprawie II K 181/16 za czyn z art. 286 §3 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
19. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 1 lipca 2016 roku w sprawie II K 902/16 za czyn z art. 286 §1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
20. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 22 sierpnia 2016 roku w sprawie II K 486/16 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę roku ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
21. Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 6 września 2016 roku w sprawie II K 204/16 za czyn z art. 286 §1 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
22. Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 19 września 2016 roku w sprawie II K 418/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 30 stawek dziennych po 10 zł grzywny;
23. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 10 listopada 2016 roku w sprawie XIV K 407/16 za czyn z art. 286 §1 i 3 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

24. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2016 roku w sprawie X K 758/16 z art. 286 §1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;

orzeka

I. na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 91 § 2 k.k., art. 87§2 k.k., art. 34§1 i §1a pkt 1 k.k., art. 35§1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wobec skazanej M. F. prawomocnymi wyrokami w sprawach II K 286/15, II K 232/15, II K 495/15, II K 939/15, II K 181/16, II K 486/16, II K 204/16, XIV K 407/16 i X K 758/16 i w ich miejsce wymierza skazanej karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art. 86§1 i 2 k.k. łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone wobec skazanej M. F. prawomocnymi wyrokami w sprawach II K 597/15, VII K 615/15, II K 253/16 i II K 1490/15 i w ich miejsce wymierza skazanej karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych;

III. na mocy art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223) nie pobiera od skazanej odrębnej opłaty od wyżej orzeczonej kary łącznej, a na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia ją od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt X K 176/16

UZASADNIENIE

M. F. została skazana prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 5 maja 2015 roku w sprawie II K 286/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 7 września 2016 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 26 maja 2015 roku w sprawie II K 232/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby; postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2016 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 2 września 2015 roku w sprawie II K 430/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 40 stawek dziennych po 10 zł grzywny; dn. 21.12.2015 r. wykonano karę grzywny;
4. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7 września 2015 roku w sprawie IX K 256/15 za czyn z art. 286 §3 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie;
5. Sądu Rejonowego w B.- (...) z dnia 6 października 2015 roku w sprawie II K 597/15 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. na karę 30 stawek dziennych po 20 zł grzywny;
6. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 23 października 2015 roku w sprawie II K 600/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 50 stawek dziennych po 10 zł grzywny; dn. 12.10.2016 r. wykonano karę grzywny;
7. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 8 grudnia 2015 roku w sprawie II K 495/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

8. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 15 lutego 2016 roku w sprawie II K 939/15 za dwa ciągi przestępstw z art. 286 § 1 k.k. na karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;
9. Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 15 stycznia 2016 roku w sprawie II K 691/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 100 stawek dziennych po 10 zł grzywny; dn. 11.10.2016 r. wykonano karę grzywny;
10. Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 26 lutego 2016 roku w sprawie VII K 615/15 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 200 stawek dziennych po 10 zł grzywny;
11. Sądu Rejonowego w Braniewie z dnia 17 lutego 2016 roku w sprawie II K 6/16 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
12. Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 23 kwietnia 2016 roku w sprawie II K 253/16 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. na karę 50 stawek dziennych po 10 zł grzywny;
13. Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 6 maja 2016 roku w sprawie III K 96/16 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
14. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 9 maja 2016 roku w sprawie II K 370/16 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
15. Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 20 maja 2016 roku w sprawie II K 1490/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 30 stawek dziennych po 10 zł grzywny;
16. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 2 czerwca 2016 roku w sprawie II K 256/16 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
17. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 24 czerwca 2016 roku w sprawie II K 359/16 za czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
18. Sądu Rejonowego w Łańcucie z dnia 8 lipca 2016 roku w sprawie II K 181/16 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;
19. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 1 lipca 2016 roku w sprawie II K 902/16 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
20. Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 22 sierpnia 2016 roku w sprawie II K 486/16 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę roku ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie;
21. Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 6 września 2016 roku w sprawie II K 204/16 za czyn z art. 286 § 1 k.k. na karę roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

22. Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich z dnia 19 września 2016 roku w sprawie II K 418/15 za czyn z art. 286 § 3 k.k. na karę 30 stawek dziennych po 10 zł grzywny;

23. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 10 listopada 2016 roku w sprawie XIV K 407/16 za czyn z art. 286 §1 i 3 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

24. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2016 roku w sprawie X K 758/16 z art. 286 §1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Wyroki w sprawach III K 96/16, II K 6/16, IX K 256/15, II K 256/16, II K 370/16, II K 359/16, II K 902/16 zostały wykonane.

Kary orzeczone w sprawach II K 495/15 oraz II K 939/15 są zawieszane, prowadzony jest dozór.

Do wykonania pozostają kary ograniczenia wolności orzeczone w sprawach II K 181/16, II K 204/16, II K 486/16, II K 204/16, XIV K 407/16 i X K 758/16, kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 286/15 i II K 232/15 oraz grzywny orzeczone w sprawach II K 597/15, VII K 615/15, II K 253/16 i II K 1490/15.

/dowody: dane o karalności k. 12-15;

odpisy urzeczeń k. 48, 73, 75, 78, 81-82, 85-96, 98, 100-101, 104, 106, 109, 112, 115, 119, 122, 124, 127, 129, 132, 2-3 akt X K 449/17 (sprawa dołączona);

notatka urzędowa k. 118 akt X K 449/17

wydruk z systemu NOE-SAD k. 105 akt X K 449/17/

Zachowanie skazanej w trakcie wykonywania kar ograniczenia wolności jest wzorowe – wywiązuje się zarówno z obowiązku pracy, jak i ze zobowiązań finansowych wynikających z poszczególnych orzeczeń. Proces resocjalizacji skazanej przebiega prawidłowo w warunkach wolnościowych.

/dowód: wywiady kuratorów k. 111-112 akt X K 449/17, k. 19-20, 138-139/

Sąd zważył, co następuje:

Zacząć wypada od wskazania, iż od dnia 1 lipca 2015 r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dacie 1 lipca 2015 r. w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych. Przepis art. 19 ust 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej sprawie, skoro 22 spośród 24 wyroków wydanych wobec M. F. zapadło po 1 lipca 2015 r., rozważyć należało stosowanie przepisów znowelizowanych.

Sąd zważył dalej, że treść owego art. 19 ust. 1 w/w ustawy niewątpliwie rodzi pewne trudności interpretacyjne. Dotyczy to w szczególności rozumienia znaczenia zapisu "zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po tym dniu". Sąd, orzekając w przedmiotowej sprawie, rozważał jego dwojaką interpretację. I tak, pierwsza z nich sprowadza się do uznania, iż samo wydanie (lub uprawomocnienie się) wyroku po 1 lipca 2015 roku umożliwia w sprawie o wydanie wyroku łącznego orzekanie w tym przedmiocie na podstawie przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny w jej znowelizowanym brzmieniu (tj. obowiązującym po 1 lipca 2016 roku i ze zmianami

wprowadzonymi w dniu 15 kwietnia 2016 roku). Ów sposób rozumienia tego zapisu oznaczałby, że samo wydanie po 1 lipca 2015 roku prawomocnego orzeczenia, bez względu na rodzaj wymierzonej w nim kary, otwiera swoistą „furtkę”, pozwalającą na zastosowanie znowelizowanych przepisów art. 85 k.k. i kolejne (chyba, że Sąd uzna, iż korzystniejsze, stosownie do art. 4 § 1 k.k., są przepisy w ich uprzednim brzmieniu, tj. obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku). Druga z interpretacji tego zapisu jest w ocenie Sądu następująca: w przypadku wydania wobec skazanego po 1 lipca 2015 roku prawomocnego wyroku, Sąd, orzekając w sprawie o wydanie wyroku łącznego, obowiązany jest wpierv stwierdzić, czy w oparciu o znowelizowane przepisy rozdziału IX ustawy – Kodeks karny możliwe jest orzeczenie kary łącznej z karami, prawomocnie wymierzonymi skazanemu do 30 czerwca 2015 roku, a dopiero następnie ma możliwość prowadzenia rozważań w oparciu o art. 4 § 1 k.k., czy winno nastąpić orzekanie w oparciu o uprzednio obowiązujące przepisy tego rozdziału czy też przepisy znowelizowane i która z kar łącznych (tj. wydanych w oparciu o tzw. przepisy nowe czy też stare) jest wobec niego korzystniejsza.

W ocenie Sądu, tylko ta druga interpretacja zapisu „zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy” jest prawidłowa i winna być stosowana. Warto przy tym zwrócić uwagę na zapis art. 575 § 1 k.p.k. Sąd miał na uwadze, że stosownie do utrwalonego orzecznictwa, art. 575 § 1 k.p.k. rozumie się w taki sposób, iż „o potrzebie wydania nowego wyroku łącznego w miejsce dotychczasowego, który wówczas traci moc, nie decyduje fakt ujawnienia się jakiegokolwiek kolejnego skazania tej samej osoby, nieobjętego dotychczasowym wyrokiem łącznym, lecz tylko takiego, który spełnia przesłanki z art. 85 k.k. i w związku z tym nadaje się do połączenia, bądź to ze wszystkimi, bądź co najmniej z jednym ze skazań objętych istniejącym wyrokiem łącznym, co powoduje, że dotychczasowy węzeł prawomocnie połączonych kar ulega rozwiązaniu. Tylko przy braku podstaw do zastosowania art. 575 k.p.k. uprzednie prawomocne zakończenie postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone w obu sprawach stanowi negatywną przesłankę procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej” (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z 10 lipca 2013 roku, sygn. akt II KK 14/13). Zwrócić należy uwagę, iż „wydanie wyroku łącznego” oznacza w przepisie art. 55 § 1 k.p.k. de facto „orzeczenie nowej kary łącznej”, albowiem w przypadku braku podstaw dla orzeczenia nowej kary łącznej wydane orzeczenie nie ma charakteru wyroku łącznego (patrz choćby art. 572 k.p.k.). Ustawodawca nie mówi przy tym o „wszczęciu postępowania o wydanie wyroku łącznego” albo o „orzekaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego”, lecz o „wydaniu wyroku łącznego”. W ocenie Sądu ową interpretację należy, per analogia, stosować również do zapisu art. 19 ust. 1 w/w ustawy nowelizującej. Użycie przez ustawodawcę stwierdzenia „orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem” oznacza zatem, iż ów nowy, prawomocny wyrok wymaga wydania nowego wyroku łącznego i orzeczenia nowej kary łącznej. Oczywistym jest przy tym, iż owa potrzeba wydania nowego wyroku łącznego i wydania nowej kary łącznej musi ujawnić się na tle znowelizowanych przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny; jest to szczególnie jasne przy uwzględnieniu cytowanego już art. 575 § 1 k.p.k. (choć ten ostatni ma charakter procesowy). Konkludując, w ocenie Sądu, prawomocne skazanie po 1 lipca 2015 roku umożliwia stosowanie przy orzekaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny w ich znowelizowanym brzmieniu (tj. obowiązującym po 1 lipca 2015 roku) jedynie wówczas, gdy według owych „nowych przepisów” kara wymierzona tym wyrokiem podlega łączeniu z karami prawomocnie wymierzonymi skazanemu wyrokami wydanym przed 30 czerwca 2015 roku (tak też Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt II AKz 124/16 z dnia 31.05.2016 roku).

Jak zaznaczono na wstępie, w przedmiotowej sprawie wobec skazanej po dniu 1 lipca 2015 roku wydano 22 wyroki skazujące: dwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (II K 495/15 i II K 939/15) oraz pozostałe na kary ograniczenia wolności bądź grzywny.

Spośród wszystkich wyroków wydanych wobec skazanej do wykonania pozostają kary:

- pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 286/15 i II K 232/15
- ograniczenia wolności orzeczone w sprawach II K 181/16, II K 204/16, II K 486/16, II K 204/16, XIV K 407/16 i X K 758/16;

- grzywny orzeczone w sprawach II K 597/15, VII K 615/15, II K 253/16 i II K 1490/15;

Niewątpliwie zatem Sąd dysponował możliwością stosowania wobec M. F. przepisów ustawy – kodeks karny, w jego brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2016 roku i zmodyfikowanym przez przepisy ustawy z dnia 11 marca 2016 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw. Zastosowanie nowych przepisów pozwala na orzeczenie wobec skazanej kary mieszanej, co nie byłoby możliwe w poprzednim stanie prawnym. Z tych też względów niewątpliwie za korzystniejsze należało uznać przepisy obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku.

Sąd zważył dalej, że postępowanie o wydanie wyroku łącznego ma na celu urzeczywistnienie zasady łączenia jednostkowych kar podlegających łączeniu, a wymierzonych prawomocnymi wyrokami w różnych postępowaniach. Przesłanki dopuszczalności łączenia kar jednostkowych, także w wyroku łącznym, wskazuje art. 85 k.k. Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k. w obecnym brzmieniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Należy nadmienić, że w przypadku M. F. zastosowania nie znajdują przepisy art. 85 § 3 i 4 k.k.

W niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydanie wyroku łącznego, w ocenie Sądu, zachodzą zatem w zakresie kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności w stosunku do wyroków wydanych w sprawach II K 286/15, II K 232/15, II K 495/15, II K 939/15, II K 181/16, II K 486/16, II K 204/16, XIV K 407/16 i X K 758/16, gdyż żadna z tych kar w dniu 28 marca 2017 roku, tj. w dacie wyrokowania, nie została jeszcze w całości wykonana. Podobna sytuacja ma miejsce względem kar grzywny orzeczonych wobec M. F. wyrokami w sprawach II K 597/15, VII K 615/15, II K 253/16 i II K 1490/15.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej, jaka winna zostać orzeczona względem M. F. w miejsce skazań objętych wyżej wymienionymi wyrokami, Sąd miał na względzie treść art. 86 k.k., wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (ewentualnie - kar łącznych, podlegających łączeniu, vide art. 86 § 4 k.k.) do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 20 lat, zaś co do kar grzywny – 810 stawek dziennych. Przy tym zgodnie z art. 87§1 k.k., w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. Podobnie przy łączeniu kar pozbawienia wolności bezwzględnych i z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, zgodnie z art. 89§1b k.k. Sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 9 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Natomiast w przypadku orzekania oddzielnie kar łącznych pozbawienia wolności i ograniczenia wolności dolna granica kary pozbawienia wolności wynosiłaby 6 miesięcy, zaś kary ograniczenia wolności – rok i 6 miesięcy ograniczenia wolności. Kara grzywny powinna natomiast zostać wymierzona w granicach od 200 stawek dziennych do 310 stawek dziennych, przy czym maksymalna wysokość stawki dziennej określona na podstawie art. 86 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 3 k.k. nie powinna przekraczać 20 złotych.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej

zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskości przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywy bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13). Dodany nowelizacją obowiązującą od 1 lipca 2015 roku przepis art. 85a kk wprost wskazuje zaś, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zważywszy postawę skazanej w toku wykonywania kar grzywny i ograniczenia wolności, jej wzorowe wywiązywanie się ze swoich obowiązków w warunkach wolnościowych, Sąd uznał, że zasadnym jest danie skazanej szansy pozostania na wolności i kontynuowania procesu resocjalizacji, dlatego też zdecydował o zastosowaniu wobec skazanej tzw. kary mieszanej przewidzianej w art. 87§2 k.k. Zgodnie z tym przepisem jeżeli za zbiegające się przestępstwa wymierzono kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności i kara łączna pozbawienia wolności nie przekroczyłaby 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś kara łączna ograniczenia wolności – 2 lat, sąd może orzec te kary jednocześnie, jeżeli cele kary zostaną w ten sposób spełnione. W niniejszej sprawie brak jest przeszkód do wymierzenia kar łącznych określonych w tym przepisie. Ponadto Sąd zważył, że czyny skazanej popełnione były w stosunkowo krótkich odstępach czasu i skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnemu – mieniu.

Kierując się powyższymi motywami, Sąd połączył skazanej kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami w sprawach II K 286/15, II K 232/15, II K 495/15, II K 939/15, II K 181/16, II K 486/16, II K 204/16, XIV K 407/16 i X K 758/16 i wymierzył jej w ich miejsce karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Zdaniem Sądu kara w tym wymiarze będzie adekwatna i wystarczająca dla pomyślnego zakończenia procesu resocjalizacji skazanej.

Sąd połączył również skazanej podlegające wykonaniu kary grzywny w sprawach II K 597/15, VII K 615/15, II K 253/16 i II K 1490/15 i wymierzył jej w ich miejsce karę łączną grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 10 złotych – również na zasadzie asperacji.

Sąd, mając na względzie treść art. 626 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazaną od ponoszenia wydatków w postępowaniu sądowym, mając na uwadze to, że postępowanie zostało wszczęte z urzędu, zaś priorytetem powinno być dla skazanej wywiązywanie się z obowiązków wynikających z wykonywania orzeczonej wobec niej kar.

Sędzia SR Dorota Zabłudowska